ရန်ကုန်ပရိုတက်စတင့်ပြန်လည်ပြုပြင်သောအသင်းတော်
Yangon Protestant Reformed Church
တနင်္ဂနွေစာစောင်၊ နံပတ် (၈၀)

နေ့စွဲ – ၂၉. ၅. ၂၀၁၁

အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်(The Covenant with Abraham)

ကျမ်းစာက အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် အစ္စရေးတို့နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောပါသည်။ ဘုရားသခင်က အာဗြဟံနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုသောအခါ သူ၏သားသမီးများနှင့်လည်း ပြုတော်မူပါသည် (ကမ္ဘာ ၁၇း၇)။ထို့အပြင် ဘုရားသခင်က အစ္စရေးတို့ထံ၌ သူ၏ပဋိညာဉ်ကိုပြုသောအခါ၊ သူသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်အတူပြုသောပဋိညာဉ်ကို ဆက်လက်ပြုနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်လင်းစွာသိစေပါသည် (ထွက် ၃း၁၅၊ ၁၆)။

ထိုအချက်သည် အရေးကြီးပါသည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပဋိညာဉ်အတွင်း၌ အာဗြဟံအတွက် မှန်သည်ဆိုသောအရာသည် အစ္စရေးတို့အတွက်လည်း မှန်နေပါသည်ဟု ပြောရာရောက်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ဘုရားသခင်ကို စစ်မှန်စွာယုံကြည်သူအားလုံးသည် အာဗြဟံ၏မျိုးနွယ်၊ အာဗြဟံ၏သားသမီးများဖြစ်ကြသောကြောင့် အာဗြဟံအတွက် မှန်သောအရာသည် ကျွန်တော်တို့အတွက်လည်း မှန်နေပါသည်။

အာဗြဟံ၏ပဋိညာဉ်တွင် သတိပြုလောက်စရာအချက် အတော်များများရှိပါသည်။ ပထမဆုံးနှင့်အရေးကြီးဆုံးမှာ အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် အစ္စရေးတို့နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည်လည်း ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၁၅)တွင် ခန်းနားစွာဖေါ်ပြသောပဋိညာဉ်အကြောင်းက ထိုအချက်မှန်ကန်ကြောင်းပြနေပါသည်။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း(၁၅)ကိုနားလည်ဖို့ရန်၊ ထိုခေတ်က ပဋိညာဉ်ပြုကြသောအခါ၊ ယနေ့ခေတ်ကဲ့သို့ စာချုပ်များရေးဆွဲခြင်း၊လက်မှတ်များထိုးကြခြင်း၊ ဥပဒေများအရမှန်မမှန်စစ်ဆေးကြခြင်းများကို မပြုကြပါ၊ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ထားသော သားကောင်တကောင် (သို့) သားကောင်အများ၏အစိတ်အပိုင်းများကို အပုံလိုက်ပုံထားလျှက် အလည်တွင် သွားလမ်းပြုလုပ်ကာ၊ ထိုသွားလမ်းသို့ ပဋိညာဉ်ပြုသူနှစ်ဦးဖြတ်သွားကြသည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို နားလည်ရပါမည်။ ယေရမိ ၃၄း၁၈ က ထိုတည်ကြည်လေးနက်သောကို ဖေါ်ပြပါသည်။ အင်မတန်အရေးကြီးသောကိစ္စမှသာ ထိုသို့ပြုကြပါသည်။ ပဋိညာဉ်ကိုချိုးဖျက်သူသည် ထိုသို့အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍သေထိုက်သည်၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို တိရိစ္ဆာန်များအားကျွေးထိုက်သည်ဟု သတိပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်က အချင်းချင်းတို့အကြား ပြုသောပဋိညာဉ်ကို ချိုးဖေါက်သူများသည် ထိုပြစ်ဒဏ်ကိုခံထိုက်ကြသည်ဟု သတိပေးနေခြင်းဖြစ်သည် (ယေ ၃၄း၁၉–၂၀)။

လူသားချင်းကြားပြုသောပဋိညာဉ်သည် အဆင့်တူများကြားပြုကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သဘောတူညီချက်ဖြစ်သလို၊ နှစ်ဖက်ကပြုကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းတွင်ပါဝင်နှစ်ဦးနှစ်ယောက်လုံး သတ်လျှက် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ကာ၊ အစုနှစ်စု ပုံထားသည့်တိရိစ္ဆာန်အပိုင်းများကြား ဖြတ်လျှောက်ကြရပါသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် ခြားနားပါသည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူနှင့်ဘုရားသည် မည်သည့်အခါတွင်မျှ ပဋိညာဉ်တွင် အဆင့်တူမဖြစ်နိုင်၍ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း(၁၅)က ပြောပြသော အားဗြဟံနှင့်ဘုရားသခင်ကြားပြုသောပဋိညာဉ်သည် တဖက်ကသာပြုသောပဋိညာဉ်(တဖက်သတ်ပြုခြင်း)ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိညာဉ်ပြုရန် တိရိစ္ဆာန်အသေများအကြားဖြတ်လျှောက်ကြသော် ဘုရားသခင်တဦးတည်သာဖြစ်ပြီး၊ အာဗြဟံမှာမူ အိပ်ပျော်နေခဲ့ပါသည်။ ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အာဗြဟံ့အတွက် လုပ်စရာဘာမှမရှိပါ။ မည်သည့်အကြောင်းအတွက်မျှ သူ့အပေါ်လည်း တည်မှီမနေပါ။ ၎င်းသည် ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ် အစစ်အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

တိရိစ္ဆာန်အသေကောင်များအကြား ဖြတ်လျှောက်လျှက် ဘုရားသခင်က သင်္ကေတအားဖြင့်ကြေညာသည်မှာ ပဋိညာဉ်ချိုးဖြတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် နောက်ဆက်တွဲရလဒ်များကို သူတဦးတည်းကသာ ခံယူမည်ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်ပင် သူ၏သားတော်ကို သေစေခြင်းဖြင့် ခံယူတော်မူပါသည် (ဟေရှာ ၅၃း၈၊ ဂလာ ၃း၁၃)။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပဋိညာဉ်အတွင်း ကျွန်တော်တို့ပြုသောအပြစ်များအတွက် ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ပဋိညာဉ်ချိုးဖြတ်ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို စွန့်ပစ်ခံရခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခံရခြင်းတို့ကို ခံယူတော်မူပါသည်။ ခရစ်တော်က "အကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း?"ဟု ဟစ်အော်ခဲ့စဉ်တွင် ထိုအချက်ကို ဖေါ်ပြနေပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် အာဗြဟံထံ ဖေါ်ပြခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ပြည့်စုံပါသည်။

ပဋိညာဉ်နှင့်ကတိပေးသောမြေ(The Covenant and the Land Promise)

ကမ္ဘာဦးကျမ်း(၁၅)က ဘုရားသခင် အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်၊ အာဗြဟံအားဖြင့် စစ်မှန်သောအစ္စရေးတို့နှင့်၊ ကျွန်တော်တို့နှင့် ပြုသောပဋိညာဉ်သည် ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာပြနေပါသည်။ သို့သော် ထိုကျမ်းပိုဒ်ကပင် အာဗြဟံ၏ပဋိညာဉ်နှင့်ပတ်သက်သည့် အခြားသတိပြုစရာလက္ခဏာတရပ်ကို ထပ်ပြောပြနေပါသည်။ ၎င်းမှာ မြေကြီးကို ကတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့်ပြောရလျှင် ခါနန်ပြည်ကိုအပိုင်ရမည်ဟု ကတိပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့မြေ/တိုင်းနိုင်ငံကို ကတိပေးခြင်းအား သဘောပေါက်လွဲနေကြသဖြင့် လူအများက အနာဂတ်တနေ့တွင် အစ္စရေးတို့ ၏နိုင်ငံတော်ကြီး ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ပြန်ပေါ်လာဦးမည်ဟု အမှတ်မှားနေကြသည်။ ထိုသို့ထင်မြင်ခြင်းသည် အဓိပ္ပါယ်မဲ့ သော မျှော်လင့်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်က ထိုမျှော်လင့်ခြင်းသည် မည်မျှ အဓိပ္ပါယ်မဲ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ အကယ်၍သာ အာဗြဟံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်တွင် မြေကြီးပေါ်ရှိမြေတနေရာ/နိုင်ငံတခုပိုင်မည်ဟုပေးသောကတိ ပါနေပါသည်ဆိုလျှင် ထိုကတိသည် အာဗြဟံ့ဘဝတွင် မည်သည့်အခါမျှ မပြည့်စုံသောကတိတော်ဖြစ်နေပါမည်။

ဘုရားသခင်၏ကျမ်းစာ တမန် ၇း၅ က အာဗြဟံကို ဘုရားသခင်က ခါနန်ပြည်တွင်မည်သည့်အမွေမြေကွက်ကလေးတခုကိုမျှပင် မပေးခဲ့ကြောင်း၊ သူ့ခြေဖဝါးချစရာပင် မပေးခဲ့ကြောင်း ပြောနေပါသည်။ အငယ်(၅)အရ ထိုကတိတော်ကို သူ့ထံသို့မပေး ယုံမက၊ သူ့သားသမီးများထံသို့လည်း မပေးခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ယူဆချက်အရ၊ မြေ/နိုင်ငံပိုင်မည်ဆိုသောကတိတော် နှင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာမှကတိတော်များအားလုံးသည် ဝိညာဉ်ရေးအရပြည့်စုံသည်ဟုဆိုနိုင်လောက်သော သက်သေပြနိုင်စရာမရှိ ပါ။ မြေ/နိုင်ငံနှင့်ပတ်သက်သော ကတိတော်တိုင်းသည် ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောအမွေကို ပြောနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြေကြီး ပေါ်ရှိသောမြေတကွက်ကို (သို့) အမွေပိုင်ဆိုင်မှုကို ပြောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။

ဟေဗြဲ ၁၁း၈ က ထိုအချက်ကို သေချာစေပါသည်။ အာဗြဟံ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဥရမြို့မှထွက်ခါ၊ ဘုရားသခင်ကတိပေးသောမြေသို့ထွက်သွားသည့်အခါ၊ သူသည် “အခြေခံအုတ်မြစ်များရှိသည့် မြို့တော်တခုကို ရှာဖွေပါသည်၊ ထိုမြို့တော်ကို ပြုလုပ်သူနှင့် တည်ဆောက်သူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါသည်” (ငယ် ၁၀)။ ဣဇက်နှင့်ယာကုပ်တို့လဲ ထို့အတူပင်၊ အမြဲတမ်း “သူတို့သည် ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် သူစိမ်းများ၊ လှည့်လည်သွားလာသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဝန်ခံခဲ့ကြပါသည်”(ငယ် ၁၃)။ သူတို့သည် “ကောင်းကင်နိုင်ငံဆိုသည့် ပို၍ကောင်းသောတိုင်းပြည်ကိုသာ လိုချင်ကြသည်၊”ဟု ကြေညာခဲ့ကြသည် (ငယ် ၁၆)။ အကယ်၍သာ သူတို့သည် မြေကြီးနှင့်ဆိုင်သောအမွေကိုရှာဖွေနေခဲ့ကြသည်ဆိုလျှင်၊ သူတို့ထွက်လာသောတိုင်းပြည်များသို့ ပြန်သွားနိုင်ခွင့်ရှိကြပါသည် (ငယ် ၁၅)။ သို့သော် ၎င်းသည် သူတို့မျှော်လင့်ချက်မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ထို့အတူ ကျွန်တော်တို့အတွက်လည်း မဟုတ်ပါ။

အာဗြဟံ့ထံပေးသော မြေ/နိုင်ငံကတိတော်သည် အမှန်တကယ်တွင် ဝိညာဉ်ရေးရာနှင့်ပတ်သက်သော၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများသာဖြစ်ကြသဖြင့်၊ အာဗြဟံ၏စစ်မှန်သောသားသမီးတိုင်း (ရောမ ၃း၂၈၊၂၉၊ ၄း၁၆၊၁၇၊ ဂလာ ၃း၂၉)၊ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သူတိုင်း၊ ဂျူးဖြစ်စေ၊ ဂျူးမဟုတ်သူများဖြစ်စေ၊ ထိုကတိတော်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်အခြားသော ဘုရားသခင်မှ အာဗြဟံနှင့်သူ့မျိုးနွယ်များထံပေးထားသည့် ပဋိညာဉ်ကတိတော်များ၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို ခံစားကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကတိပေးထားသည်ကို မရသူ တယောက်မှမရှိရပါ။ အာဗြဟံကိုယ်တိုင်လည်း ရပါသည်။ (ဗာဗုလုန်အင်ပါယာ၏သိမ်းသွားခြင်းခံရ၍) ခါနန်ပြည်သို့ မည်သည့်အခါတွင်မျှ ပြန်မရောက်ကြသူ စစ်မှန်သည့်ဂျူးယုံကြည်သူအားလုံးလည်း ကတိတော်တခုမကျန်ကို ရကြပါသည်။ ထို့အတူ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အာဗြဟံ၏သားသမီးများဖြစ်လာကြသည့် ဂျူးမဟုတ်သည့်ယုံကြည်သူများအားလုံးကလည်း ကတိတော်များကို မရသူ တယောက်မျှမရှိကြပါ။

ထိုသို့ဖြင့် အာဗြဟံ၏သားသမီးများအားလုံးသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသည့် တောင်ကုန်းများ၊ မြစ်များ၊ မြို့တော်များထက် ပို၍သာလွန်ကောင်းမွန်လှသည့် အမွေကို အာဗြဟံနှင့်အတူ ရရှိကြပါသည်။ သူတို့သည် ဟေဗြဲ ၁၂း၂၂–၂၄ တွင်ဖော်ပြသည့် ကောင်းချီးနှင့်ကြွယ်ဝလှသောအမွေသို့ ဝင်ရောက်ကြပါသည်။ ထို့ထက်ပိုကောင်းသောအရာမရှိပါ။

အစ္စရေးတို့နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်(The Covenant with Israel)

ဘုရားသခင် အစ္စရေးတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ပြုသည်ဆိုသည့်အချက်သည် ကျမ်းစာအားဖြင့် ရှင်းနေပါသည်။ ထိုပဋိညာဉ်ကို မည်သို့နားလည်ရမည်နည်း ဆိုသည့်အချက်အပေါ်တွင်သာ အငြင်းပွားနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပို၍အရေးကြီးသောမေးခွန်းမှာ အစ္စရေးတို့နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် ဓမ္မသစ်ကာလ၌ ဘုရားသခင်က သူ၏လူတို့နှင့် ပြုသောပဋိညာဉ်နှင့် ကွားခြားနေပါသလား? ဆိုသည့်မေးခွန်းဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကာလ(ပဋိညာဉ်ဟောင်း)နှင့် ဓမ္မသစ်ကာလ(ပဋိညာဉ်သစ်)တို့ မည်သည့်ဆက်နွယ်နေကြပါသနည်း? ၎င်းတို့သည် မတူသောအုပ်စုနှစ်စု၌ ခြားနားလှစွာပြုသော သီးခြားပဋိညာဉ်များဖြစ်သောကြောင့် အသစ်နှင့်အဟောင်းဟု ပြောနေရခြင်းလော? (သို့) တခုတည်းသောပဋိညာဉ်ကို ဖွင့်ပြခြင်းအဟောင်းနှင့်အသစ်ဟု ခွဲခြားနေခြင်းလော?

ဒစ်စပင်ဆေးရှင်းဝါဒက ထိုမေးခွန်းများကို ဤသို့အဖြေပေးပါသည်၊ ပဋိညာဉ်အဟောင်းနှင့်အသစ်သည် လုံးဝကွဲပြားခြားနားသော ပဋိညာဉ်နှစ်ခုဖြစ်သည်၊ ၎င်းတို့ကို မတူသော လူနှစ်စုထံတွင် ပြုထားသည်၊ ခြားနားသောကတိတော်များထားရှိသည်၊ ခြားနားသော ပြည့်စုံခြင်းများရှိကြသည်။ ထိုဝါဒမှအစွန်းရောက်များကဆိုလျှင် ကယ်တင်ခြင်းရရန်နည်းလမ်းပင် နှစ်မျိုးရှိသည်၊ ဓမ္မဟောင်းကာလမှ ဂျူးတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းရရှိပုံကတမျိုး၊ ဓမ္မသစ်ကာလမှ အသင်းတော် ကယ်တင်ခြင်းရပုံက တမုံ့ဟု သင်ကြပါသည်။ စကော့ဖီးလ်ကျမ်းစာ(Scofield Study Bible)က ထိုအချက်ကို စ၍သင်ပေးပါသည်။(ထို စကော့ဖီးလ်ကျမ်းစာ၏သွန်သင်ချက်သည် မြန်မာပြည်ရှိ ဧဝံဂေလိအသင်းတော်အားလုံးနီးပါး၌ သွန်သင်နေကြသည်၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ကျမ်းစာကျောင်းအများတွင် ထို

သွန်သင်ချက်ကို သင်နေကြသဖြင့်၊ မြန်မာပြည်မှထိုင်းပြည်သို့သွားသော ကျမ်းစာကျောင်းသားများက ပြန်ယူလာကြရာ၊ နှစ်ခြင်းအသင်းတော်အများစုတွင် ထိုဝါဒကိုယနေ့တိုင်အောင် တွေ့နေရပါသည်)

အချို့ကတော့ ထိုဒစ်စပင်ဆေးရှင်းဝါဒကို ငြင်းပယ်ကြသော်လည်း၊ ပဋိညာဉ်နှစ်ခုသည် တူညီကြသည်ဟု ပြောရန် ဝန်လေးနေကြသူများလည်းရှိပါသည်။ ထိုသူတို့က ပဋိညာဉ်ဟောင်းမှကတိတော် အတော်များများသည် မြေကြီးပေါ်တွင်ပြည့်စုံကာ၊ ဓမ္မသစ်ကာလ(ပဋိညာဉ်သစ်)မှကတိတော်များသည် ကောင်းကင်ဘုံနှင့်၎င်း၊ ဝိညာဉ်ရေးရာနှင့်၎င်း ဆိုင်ကြသည်ဟု ပြောကြပါသည်။

နှစ်ခြင်းတို့က အစ္စရေးနှင့်အသင်းတော်ကို ခြားနားပစ်ပါသည်၊ အထူးသဖြင့် ပဋိညာဉ်နှင့်၎င်း၏သင်္ကေတအမှတ်လက္ခဏာတွင်ဖြစ်သည်။ သူတို့က အစ္စရေးသည် အသင်းတော်မဟုတ်၊ အသင်းတော်၏ပုံစံသာဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့က ဗတ္တိဇံနှင့်အရေးဖျားလှီးခြင်းသည် ပဋိညာဉ်အဟောင်းနှင့်အသစ်တို့၏ သင်္ကေတအမှတ်လက္ခဏာများဖြစ်သည်ဟု ထပ်တူပြုရန် ဝန်ခံဖို့ ငြင်းပယ်ကြသည်။

အချို့တို့ကမူ ပညတ်တရားနှင့်ကျေးဇူးတရား(law and grace)ဟု ခြားနားချင်ကြပြန်သည်။ ၎င်းတို့က ပညတ်တော်များသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ပဋိညာဉ်သစ်ယုံကြည်သူများထံ၌ နေရာမရှိပါဟု သင်ကြသည်။ ထိုအမှားကို အန်တီနိုးမီးယန်းဝါဒ(anti-nomianism)ဟုခေါ်သည်၊ ခရစ်ယာန်တို့မည်သည့်ပညတ်မှလိုက်စရာမလို ဆိုသည့်သွန်သင်ချက်အမှားဖြစ်သည်။ (မြန်မာပြည်တွင် ကိုးရီးယားများက သယ်ဆောင်လာကြသဖြင့် ထိုဝါဒရောက်နေပြီဖြစ်သည်၊ ၎င်းတို့၏ဘုရားကျောင်းကို နံ့သာနီလမ်း၊ အင်းစိန်တွင် တွေ့နိုင်ပါမည်)

ထိုမှားယွင်းမှုများကိုဆန့်ကျင်လျှင် ရီဖေါမ်ယုံကြည်ချက်က ပဋိညာဉ်တခုတည်းသာရှိသည်၊ ပဋိညာဉ်လူမျိုးတမျိုးတည်းသာရှိသည်၊ အစ္စရေးသည်ဓမ္မဟောင်းအချိန်မှအသင်းတော်ဖြစ်သည်(တမန် ၇း၃၈)၊ ပဋိညာဉ်သင်္ကေတအမှတ်လက္ခဏာ တခုသာရှိသည်၊ ဗတ္တိဇံနှင့်အရေဖျားလှီးခြင်းသည်အနှစ်သာရအားဖြင့်အတူတူဖြစ်သည်(ကော ၂း၁၁၊၁၂) ကယ်တင်ရှင်တဦးသာရှိသည်၊ ကယ်တင်ခြင်းရရန်လမ်း တမျိုးတည်းသာရှိသည် (တမန် ၄း၁၂)၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်သာ ထာဝရအသက်ဆိုင်သောကတိတော်တခုတည်းရှိသည်(တမန် ၂း၃၈၊၃၉)၊ ကတိတော်တွင်ပါဝင်သမျှအားလုံးအတွက် တခုတည်းသောဝိညာဉ်ရေးရာပြည့်စုံမှုရှိသည် (ဟေဗြဲ ၁း၉၊ ၁၀၊၁၃-၁၆)ဟု အခိုင်အမာဆိုပါသည်။ ထို့အပြင် ရီဖေါမ်ယုံကြည်ချက်က ပဋိညာဉ်အဟောင်းနှင့်အသစ် နှစ်ခုစလုံးတွင် ကျေးဇူးတော်နှင့်ပညတ်တော်တို့၏ ညီညွတ်မှုတခြင်းသည် အမြဲရှိနေပါသည်ဟုလည်း အခိုင်အမာဆိုပါသည်(ရောမ ၇း၁၂)။

ထို့အပြင် ရီဖေါမ်ယုံကြည်ချက်က သုံးပါးတဆူဘုရားသခင်၏ညီညွတ်ခြင်းကို ရောင်ပြန်ထင်ဟပ်သည့်အနေနှင့် ပဋိညာဉ်အဟောင်းနှင့်အသစ် နှစ်မျိုးတို့သည်လည်း ညီညွတ်ခြင်းရှိပါသည် မကွဲပြားနိုင်ပါဟု အခိုင်အမာပြောပါသည်။ ဘုရားသခင့်ထံတော်တွင် ကွဲပြားခြားနားခြင်းမရသလို၊ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ပဋိညာဉ်တို့ကြားတွင်လည်း မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ကွဲပြားမှု မရှိနိုင်ပါ။
(Doctrine according to godliness, Rev. Ronald Hanko၏စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်)

++

ကျမ်းစာထဲကသမိုင်း
အာဗြဟံအားခေါ်ခြင်းမှအီဂျစ်ပြည်သို့ရောက်ကြသည်အထိ

အချိန်ကတော့ ၂၀၉၄ – ၁၈၇၉ ဘီစီကြားဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်ပေါင်း ၂၁၅ နှစ်အကြောင်းပေါ့။

နောဧခေတ်ကနေစလို့ လူ့သမိုင်းတခါပြန်စပါတယ်။ အဲဒါကို ဒုတိယကမ္ဘာလို့ပြောရင်ရမှာဘဲ၊ ပေတရုကလည်း ဒီလိုဘဲ ပြောပါတယ်။ ၂ပေ ၃း၅-၇ "ရှေးကာလ၌ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ရေထဲကထွက်၍ ရေ၌ဖွဲ့တည်သောမြေကြီးကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော် ပတ္တေတော်သည် ဖြစ်စေတော်မူကြောင်းနှင့်၊ ဖြစ်ဖူးသောလောကဓာတ်ကို ထိုသို့အားဖြင့် ရေစီးနှင့်လွှမ်းမိုး၍ ပျက်စီးကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် မသိလိုချင်သောစိတ်ရှိ၍သိကြ။ ယခုရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမူကား၊ တရားဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မလူတို့ကို ဖျက်ဆီးသောနေ့ ရောက်သည်တိုင်အောင်၊ ထိုဗျာဒိတ် ပတ္တေတော်အားဖြင့် သိုထား လက်ခံ၍၊ မီးရှို့ခြင်းအဘို့ အလို့ငှါ သိုမှီး နေရစ်သတည်း။" ဒီကျမ်းပိုဒ်မှာ ဘာတွေ့ရသလဲဆိုတော့၊ ပထမဆုံးကမ္ဘာကြီးကို ရေဝိုင်းထားတဲ့အကြောင်း၊ အဲဒီပထမကမ္ဘာကြီး ရေနဲ့ပျက်ဆီးသွားကြောင်း၊ အခုမျက်မှောက်ကမ္ဘာလဲ တနေ့မှာ မီးနဲ့ဖျက်ဆီးဦးမှာဖြစ်တဲ့အကြောင်းတွေတွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီမှာ နောဧရဲ့သားသမီးတွေကနေ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ ပြန်လည်ပေါက်ဖွားပါတယ်။ သူ့ရဲ့သားသမီးအများစုက တဖြည်းဖြည်း ဘုရားကိုမကိုးကွယ်ကြတော့ပါဘူး။ မသိလို့မဟုတ်ဘဲ မကိုးကွယ်ချင်လို့၊ ဘုရားသခင်ကို ပုန်ကန်ပြီး မျိုးစုံသောဘာသာရေးတွေ အစားထိုးကိုးကွယ်ပါတယ်။ အဲဒီကနေ ရုပ်တုကိုးကွယ်တာပြန်စတာဘဲ။ လူဟာ ဘုရားကိုမသိလို့ ရုပ်တုစကိုးကွယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရားကိုသိသော်လည်း သူ့ကိုအသိအမှတ်မပြုချင်၊ နားမထောင်ချင်၊ မနာခံချင်တာကြောင့် အစားထိုး ကိုးကွယ်မှုမျိုးစုံကို တီထွင်ခဲ့ကြတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို အများစုက ဘုရားကို မကိုးကွယ်ကြတော့ပေမဲ့၊ သစ္စာရှိသောလူတစုကတော့ ဆက်ပြီးကိုးကွယ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင့်ရွေးကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့် အမြဲတမ်း သူ့လူတွေရှိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကနေစပြီး၊ ဘာသာစကားတွေကွဲပြားလာတာဖြစ်တယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ လူစုခွဲပေးခြင်းကနေ၊ ဘာသာစကားခြားနားမှု၊ သဘောထားခြားနားမှုတွေစလာပါတယ်။ တချို့လူမျိုးတွေဟာ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ လုံးဝမတိုးတက်တော့ဘဲ၊ ရှိရင်းစွဲအခြေအနေကနေ ကျဆုံးသွားတော့၊ သူတို့ကို တချို့က ကျောက်ခေတ်လူသားများလို့ခေါ်ရတဲ့အထိအောင် ရောက်သွားကြပါတယ်။

တချို့ကျတော့ အရမ်းကိုတိုးတက်လာကြတယ်၊ ဥပမာ အာဗြဟံထွက်လာတဲ့ ဥရမြို့မှာဆိုရင် သုံးထပ်တိုက်တွေဆောက်နေကြတယ်၊ စာကြည့်တိုက်တွေရှိတယ်၊ နေအိမ်ထဲအထိ ရေပိုက်တွေသွယ်တတ်တယ်ဆိုတာ၊ ပြန်လည်တူးဖေါ်ချက်တွေအရ တွေ့နေရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျောက်ခေတ် ကြေးခေတ် သံခေတ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဘုရားသခင်ရဲ့အစိုးရစွာအုပ်စိုးမှုအောက်မှာ တချို့က ယဉ်ကျေးမှုအရမ်းတိုးတက်ပြီး၊ တချို့ကျတော့ နှေးနှေးကလေးဘဲတိုးတက်တယ်၊ တချို့ကျတော့ မတိုးတက်တော့ဘဲ ယဉ်ကျေးမှုသေဆုံးယုံတင်မကဘူး၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီး လူမျိုးပါပျောက်သွားကြပါတယ်။

ဘာလို့ဒီလိုစကားပလ္လင်ခံနေရတာလဲဆိုတော့၊ အာဗြဟံကို ခေါ်တဲ့အခါမှာ လူအများစုကြီးက ဘယ်သူမှဘုရားကို မသိတော့တဲ့အခါ၊ ဘုရားသခင်က အာဗြဟံကို လာခေါ်တယ်လို့ မှားမှားယွင်းယွင်း ပြောနေကြလို့ပါ။ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ နောဧကနေ အာဗြဟံအထိ ဘုရားကိုယုံကြည်သူတွေအများကြီးရှိပါတယ်။ တချို့ကတော့ ယုံကြည်ခြင်းမှာ အားနည်းစပြုနေကြပြီဆိုတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်မှန်သော အာဗြဟံကဲ့သို့သော ယုံကြည်သူတွေ အများကြီးရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီထဲကမှ အာဗြဟံကို သခင်ယေရှုလာမဲ့မျိုးနွယ်ကိုဖေါ်ဆောင်ဖို့ ခေါ်ထုတ်တာဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားသခင်က သူ့ကိုယ်သူ မိမိရဲ့တိုင်းပြည်နဲ့ရှိရင်ခွဲလူမျိုးကနေ ခွဲထွက်လာဖို့ ခေါ်တာဖြစ်တယ်။ သူ့ကို "ယုံကြည်သူအားလုံးတို့၏ဖခင်"လို့ လူသိများပါတယ် (ရောမ ၄း၁၁)။ သူ့ဘဝဟာ လူတယောက်ဘယ်ခေတ်မှာဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုကယ်တင်ခြင်းခံရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို သာဓကပြနေတာဘဲဖြစ်ပါတယ် (ရောမ ၄း၃)။ အရေးကြီးဆုံးကတော့ ဘုရားသခင်က သူနဲ့ ပဋိညာဉ်ပြုခဲ့တာဖြစ်တယ်၊ (ကမ္ဘာ ၁၇)။ အဲဒီပဋိညာဉ်ဟာ ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှင်နေပါသေးတယ်။ ကျမ်းစာက အဲဒါကို ဘယ်တုန်းကမှ မပြတ်သိမ်းပါဘူးလို့ပြောပါတယ် (ဂလာ ၃း၁၇)။ ယုံကြည်သူအားလုံးအဲဒီပဋိညာဉ်မှာ အကြုံးဝင်ပါတယ်(ဂလာ ၃း၂၉)။ ဘုရားသခင်ကို စိတ်ချလက်ချအားကိုးလျှက်၊ ဘာကြီးဘဲတွေ့ရတွေ့ရဆိုပြီး၊ ဘုရားသခင်ပြောသမျှကို နာခံအသက်ရှင်တာဟာ အာဗြဟံဘဝရဲ့ လက္ခဏာပေါ့။ သူ့ယုံကြည်ခြင်းဟာ ခဏခဏ အစမ်းသပ်ခံရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်ပေးသော ကျေးဇူးတော်ခွန်အားနဲ့ အမြဲတမ်းကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်တာချည်းပါဘဲ။

ဘုရားသခင်က သူနေထိုင်တဲ့ ခါလ်ဒီးစ်တိုင်းပြည်(မြန်မာကျမ်းစာအရတော့ ခါလဒဲပြည်ပေါ့)၊ အူရမြို့(အူရမြို့)မှာ သူ့စီလာပြီး၊ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးထံကနေ ထွက်ပါလို့ လာပြောပါတယ် (တမန် ၇း၃၊ ကမ္ဘာ ၁၁း၂၈–၃၂)။ ဘုရားသခင်က အားလုံးကို အကောင်းဆုံးလုပ်ပေးမှာလို့ အပြည့်အဝယုံကြည်လျှက် သူ နာခံပါတယ်။ အဲဒီလိုထွက်သွားပြီးမကြာခင်မှာ ဘုရားသခင် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားနိုင်ငံ ဟာရန်ဒေသမှာ သူ့ထံ ဒုတိယအကြိမ်ပေါ်လာပြီး၊ ဘုရားသခင်က သူဟာ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးတင်မကဘူး၊ အဖေ့အိမ်(အနီးဆုံးဆွေမျိုးစုပေါ့)ကနေလဲ ခွဲထွက်ရမယ်လို့ ထပ်ပြောပါတယ် (ကမ္ဘာ ၁၂း၁)။ အဲဒီအချိန်မှာလည်း သူဟာ ကိုးစားလျှက်နားထောင်တာပါဘဲ၊ ကျမ်းစာက "ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အေဗရာဟမ်သည် နောက်တွင် အမွေအဖြစ်ရမည် ဆိုသောနေရာသို့သွားရန် ခေါ်ခြင်းခံရသောအခါ၊ နာခံခဲ့ပါသည်၊ မည်သည့်နေရာသို့သွားသည်ကိုမသိသော်လည်း သွားခဲ့ပါသည်"လို့ မှတ်ချက်ချပါတယ် (ဟေဗြဲ ၁၁း၈ ကျိန်းဘုရင်မူ)။ အဲဒီအချိန်မှာပေါ့ "သင့်အားဖြင့် ကမ္ဘာ့မိသားစုအားလုံး ကောင်းချီးခံရမည်ဖြစ်သည်"ဆိုတဲ့ အံ့ဩစရာကတိကိုရခဲ့တာ။ ဒီနေရာမှာ ဘုရားသခင်ဟာ မျိုးနွယ်စုကို ဘယ်တော့မှမမေ့တဲ့အကြောင်းတွေ့ရပါတယ်။ ဘုရားသခင်ဟာ တသီးပုဂ္ဂလဝါဒီမဟုတ်ပါဘူး၊ မိသားစုဘုရားဖြစ်ပါတယ်။ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ကို သိပ်အဓိကထားပါတယ်။ အဲဒီ အာဗြဟံရဲ့ မျိုးနွယ်ဆက်ကနေ တနေ့သောအခါ အာဗြဟံ့တကယ့်မျိုးနွယ်ဖြစ်တဲ့ သခင်ယေရှုလာဖို့ ဒီလိုပြင်ဆင်နေတာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ခါနန်ပြည် ရှေခင်ဆိုတဲ့ဒေသမှာ နေထိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီနေရာမှာ ဘုရားသခင်က "သင်နှင့်သင့်မျိုးနွယ်ကို ဤပြည်အား အမွေပေးမည်"လို့ လာပြောပါတယ်။ အဲဒီလိုပြောတဲ့အချိန်မှာ အာဗြဟံထံမှာ သားသမီးတယောက်မှမရှိပါဘူး။ သူ့ဇနီးစာရာဟာ ကလေးမရနိုင်ပါဘူး။ သူတို့လဲ အတော်အသက်ကြီးနေပါပြီ၊ ၈၀ နီးနေကြပြီးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်ကတိတော်ထားသလိုဘဲ နောက်ဆုံးမှာ သားဣဇာက်ကိုရပါတယ်။ သူ့ဘဝကို ကျမ်းစာက ဒီလိုပြောပြီးအဆုံးသတ်ပါတယ်၊ "ထိုသူအားလုံး ယုံကြည်ခြင်း၌ကွယ်လွန်ကြသည်၊ ကတိတော်များကို လက်မခံခဲ့ကြရ၊ သို့သော် ၎င်းတို့ကို အဝေးမှတွေ့မြင်ကြသည်၊ သေချာလှကြောင်း သိကြသည်၊ ထွေးပိုက်ကြသည်၊ သူတို့သည် ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် သူစိမ်းများ၊ လှည့်လည်သွားလာသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဝန်ခံခဲ့ကြပါသည်" (ဟေဗြဲ ၁၁း၁၃ ကျိန်းဘုရင်မူ)။

အခုတော့ အာဗြဟံရဲ့သား ဣဇာက်ခေတ်ရောက်လာပါပြီ၊ သူ့ထံမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ကယ်တင်ရှင် သခင်ယေရှု ဘယ်လို အံ့ဩဖွယ် မွေးဖွားလာမယ်ဆိုတာရယ်၊ သူ့ရဲ့ နာခံခြင်းအသက်တာရယ်ကို ကြိုတင်နိမိတ်ပြနေတာကိုတွေ့ရပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဣဇာက်ဟာ အတော်ဖွဲ့ကောင်းသူဖြစ်ပါတယ်၊ ရန်လိုခြင်းလည်းမရှိပါဘူး၊ စိတ်ရှည်စွာနဲ့နောက်ဆုံး ဘုရားသခင်ကပေးတဲ့နေရာတွေ့သည်အထိ မညီးတမ်း နေထိုင်တဲ့ယုံကြည်သူတယောက်အကြောင်းကို လည်းတွေ့နိုင်ပါတယ်၊ "ဣဇာက်သည် ထို့မိုးမသေထပ်ကြွားမျှားပြီးလျှင်၊ ဂေရာ ချိုင့်၌ တဲကိုဆောက်၍နေလေ၏။ ထိုအခါမှ ဣဇာက်သည်၊ အဘအာဗြဟံကာလ၌တူး၍၊ အဘသေသောနောက်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ ဖို့သောရေတွင်းတို့ကို တူး ဖော်ပြန်၍၊ အဘ၏ အဘ သမုတ်သော အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏"လို့ ကျမ်းစာကပြောပြပါတယ် (ကမ္ဘာ ၂၆း၁၇၊၁၈)

အဲဒီနောက်တော့ ကျမ်းစာက ဣဇာက်ရဲ့သားနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဧသောနဲ့ယာကုပ်တို့အကြောင်း ဆက်ပြောပြပါတယ်။ ယာကုပ်ရဲ့မျိုးနွယ်ဆက်မှာ ပဋိညာဉ်ဆက်လက်တည်ရှိပါတယ်။ ဒါဟာလဲ မထိုက်တန်ဘဲ ရွေးကောက်တော်မူသောသူ့ရဲ့ရွေးချယ်မှုကြောင့်ဆိုတာရှင်းနေပါတယ်။ ယာကုပ်ဟာ သူ့အကိုကိုလိမ်လို့ ဟာရန်အရပ်ကိုဖွက်ပြေးခဲ့ရပါတယ်။ ဘာလို့လိမ်သလဲဆိုတော့ ပဋိညာဉ်ကောင်းချီးမင်္ဂလာဟာ ပုံမှန်အားဖြင့် သားအကြီးထံကိုဘဲ ရောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယာကုပ်ကရွေးကောက်ခံရသူဖြစ်လေတော့ အဲဒါကို မရဘဲမနေနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ပေးတဲ့အချိန်ကို မစောင့်နိုင်ဘဲ ယာကုပ်ဟာ သူ့ဟာသူအကြံအဖန်လုပ်ပြီးရဖို့

အမြဲကြိုးစားပါတယ်။ နောက်ဆုံး သူ့အမေနဲ့ပေါင်းလိမ်ကြတာကြောင့် သေဘောအလွန်စိတ်ဆိုးပါတယ်။ သတ်မယ်လုပ်တော့ ဖခင်နဲ့မိခင်တို့က ရှောင်နေဖို့နိုင်းတာနဲပ ထွက်ပြေးခဲ့ရတာပေါ့။

နောင်နှစ်ပေါင်းအတော်လေးကြာပြီးတဲ့အခါမှာ၊ ဘုရားသခင်ရဲကောင်းချီးမင်္ဂလာကြောင့် သားသမီးတွေအများကြီးနဲ့မိသားစုအဖြစ် ယာကုပ်ဟာ ခါနန်ပြည်ပြန်လာခဲ့ပါတယ် (ကမ္ဘာ ၂၉ – ၃၁)။ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ချစ်လှစွာသောသား၊ သေပြီးလို့ထင်ခဲ့တဲ့ သား ယောသပ်ရဲ့ဖိတ်ခေါ်မှုနဲ့ အီဂျစ်ပြည်ကို ဆင်းသွားပါတယ် (ကမ္ဘာ ၄၆)။

သခင်ခရစ်တော်လာမဲ့အကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ယာကုပ်ရဲ့ဘဝမှာ အပေါ်လွင်ဆုံး၊ အထင်ရှားဆုံးအဖြစ်အပျက်တွေကတော့၊ ဗေသလအရပ်မှာတွေ့ခဲ့တဲ့ဗွင့်ပြချက် (ကမ္ဘာ ၂၈း၁၀–၂၂)နဲ့ ခါနန်ပြည်အပြန်လမ်းမှာ ကောင်းကင်တမန်နဲ့ နပန်းလုံးခြင်းဘဲဖြစ်ပါတယ်(ကမ္ဘာ ၃၂း၂၂–၃၂)။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်တွေက သခင်ယေရှုလာမဲ့အကြောင်း ကြိုတင်နိမိတ်ပေးတာဆိုတာကို ကမ္ဘာ ၂၈း၁၂ နဲ့ ယော ၁း၅၁ နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရင်တွေ့နိုင်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကမ္ဘာ ၃၂း၂၈ နဲ့ ဟောရှေ ၁၂း၃၊၄ တို့ကိုနှိုင်းယှဉ်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။ (ရှေ့အပတ်ဆက်ရေးပါဦးမယ်)

ဗျာဒိတ်ကျမ်းကိုဖွင့်ဟာကြည့်ခြင်း (၂၈)
၁၁း၅–၆ (သက်သေခံနှစ်ပါး၏တန်ခိုး)

၁၁း၅ တစုံတယောက်သောသူသည် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သူတို့၏ခံတွင်းထဲက မီးထွက်၍ ရန်သူတို့ကို မီးရှို့တတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ထိုသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ ထိုသို့ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။–

၁၁း၆ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ပြုသောနေ့ရက်ကာလ၌ မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်တတ်သောအခွင့်၊ မြစ်ရေ၊ တွင်းရေကို အသွေးဖြစ်စေရသော အခွင့်၊ မိမိတို့အလိုရှိသမျှသောအခါ၌ ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့် မြေကြီးကို ဒဏ်ခတ်တတ်သောအခွင့်ကို ရှိကြ၏။

၁။ "တစုံတဦးက သူတို့ကို ဒုက္ခပေးလိုလျှင်၊" ဤစာပိုဒ်က "လူတို့၏" စိတ်သဘောကိုဖေါ်ပြပါသည်။ အများစုကြီးက ထိုသက်သေခံနှစ်ပါးကို ဒုက္ခပေးချင်ပါသည်၊ ဒုက္ခရောက်စေလိုကြပါသည်။ မေးရမည့်မေးခွန်းမှာ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ဒုက္ခရောက်ခြင်းလော (သို့) စိတ်ဝိညာဉ်၌ဒုက္ခရောက်ခြင်းလော? ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ရန်သူတို့က သူတို့ကို ဒုက္ခပေးလိုသော်လည်း လက်တွေ့မဖေါ်ဆောင်နိုင်ကြသည်ကို ရှင်းစွာတွေ့ရပါသည်။ ရန်သူတို့သည် ထိုသို့ပြုသည်နှင့် ဝါးမြိုခြင်းကိုခံကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခပေးခြင်းဆိုသည်က ကိုယ်ခန္ဓာပိုင်းနှင့်သိပ်မသက်ဆိုင်ကြောင်း သိသာပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဓိပ္ပါယ်မှာ တစုံတဦးက သူတို့၏သက်သေခံနိုင်စွမ်း၊ ပရောဖက်ပြု(တရားဟော)နိုင်စွမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒုက္ခပေးလိုလျှင်ဟုဆိုရာရောက်ပါသည်။ တကယ်တမ်းပြောရလျှင် ခန္ဓာကိုယ်နှင့်သက်ဆိုင်သောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းက အသင်းတော်ကိုမည်သို့မျှ ဒုက္ခမပေးနိုင်ပါ။ အသင်းတော်၏အမှုတော်ဆောင်ခြင်း၊ အသင်းသူ/သားများ၏ဘဝ စသည်များကို ကိုယ်ခန္ဓာဆင်းရဲခြင်းက ဘာမှမဖြစ်စေပါ။ ထိုသို့သောခံစားရခြင်းများ၊ ညှင်းပမ်းခံရခြင်းများက သူတို့ကို ပို၍သာခွန်အားတိုးစေပါသည်၊ သေခြင်းသည် သူတို့အတွက် ဘုန်းကျက်သရေသို့ ဝင်ရောက်ရာ တံခါးဝမျှသာဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သူတို့ကို သစ္စာမရှိကြဖို့၊ မိမိတို့ယုံကြည်သည်ကို ဖျက်ဆီးဖို့၊ မှားယွင်းသောဝါဒများနောက်လိုက်ဖို့ စုံးစမ်းခံရသော် အတော်ဒုက္ခရောက်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မယုံကြည်သူ "လူသား"များက ထိုရှုထောင့်မှနေ၍ အမြဲသွေးဆောင်ဖျားယောင်းကြပါသည်။ မှားယွင်းသောဩဝါဒများဖြင့်၊ မှားယွင်းသောအတွေးအခေါ်များဖြင့်၊ လောကကြီး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာများ၊ အပျော်အပါးသာယာမှုများကို ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် လမ်းမှားသို့ရောက်ကြအောင် ကြိုးစားကြပါသည်။ ထို့အပြင် သူတို့၏သဘောထားနေထိုင်မှုများကို မပြောင်းလျှင်၊ ဘုရားအပေါ်သစ္စာရှိလွန်းခြင်းကို မလျှော့ကြလျှင် ဤလောကကြီးထဲ အနေအထိုင်ကြပ်အောင်၊ အနေရခက်အောင် မျိုးစုံ ဒုက္ခပေးတတ်ကြပါသည်။

၂။ "ထိုအခါ သူတို့ခံတွင်း(ပါးစပ်)ထဲက မီးထွက်၍ ရန်သူများကို ဝါးမြိုပစ်သည်" ၄င်းစာပိုဒ်ကလည်း ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာဝါးမြိုခြင်းကို ပြောနေပါသည်။ ကြည့်ပါ ပါးစပ်ထဲက မီးထွက်သည်ဆိုသည်မှာ နိမိတ်ပုံဖြစ်ပါသည်။ တကယ်ထွက်ခြင်းကိုမပြောပါ၊ အချို့က ဓမ္မဟောင်းကျမ်းက ဧလိယကဲ့သို့ဖြစ်သည်ဟု ပြောတတ်ကြသော်လည်း၊ ဧလိယပါးစပ်မှမီးမထွက်ပါ၊ ကောင်းကင်မှမီးကျပါသည် (၄ ရာ ၁း၉)။ ယှုကျမ်းပိုဒ်တွင်မူ ကောင်းကင်မှမီးကျခြင်းမဟုတ်ပါ၊ ပါးစပ်ထဲမှထွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဧလိယနှင့်မတူပါ။

ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းပိုဒ်မှ မီးဆိုသည်ကို ဝိညာဉ်ရေးရာရှုထောင့်မှကြည့်ရပါမည်၊ ထိုအတူ ရန်သူများကို ဝါးမြိုပစ်ခြင်းကိုလည်း ဝိညာဉ်ရေးရှုထောင့်မှ နားလည်ရပါမည်။ သူတို့၏ပါးစပ်မှ ဘုရားသခင့်နှုတ်ကပတ်တော်မီးထွက်သည်ဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့က ဘုရားသခင့်နှုတ်ကပတ်တော်ကို သက်သေခံသည်၊ ထိုသို့သက်သေခံခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် အသက်ရှင်သည်၊ အင်မတန်အစွမ်းထက်လာသည်ဟု ပြောလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ပါးစပ်မှထွက်လာသော ထို ဘုရားသခင့်နှုတ်ကပတ်တော်မီးဖြင့် ရန်သူတို့သည် နှိမ်နင်းခြင်းခံကြရသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် သူတို့ကို ဒုက္ခမပေးနိုင်ကြတော့ပါ။ ထို့ရှုထောင့်မှနေ၍ ရန်သူတို့သည် အသက်ခံကြရခြင်းဖြစ်သည်။

၃။ “သူတို့ထံတွင် ကောင်းကင်ကိုပိတ်နိုင်စွမ်းရှိကြသည်၊ သူတို့ပရောဖက်ပြုနေစဉ်ကာလပတ်လုံး မိုးမရွာစေရန်ဖြစ်သည်” နတ်က ပတ်တော်တန်ခိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာများ၊ အံ့ဩစရာများနှင့်တွဲဖက်ရောက်လာတတ်ပါသည်။ ၄င်းတို့က ကမ္ဘာကြီးအပေါ် တရားစီရင်ခြင်းများ ရောက်လာစေတတ်ပါသည်။ “ကောင်းကင်ကိုပိတ်နိုင်ခြင်း”ဆိုသည်မှာ တင်စားချက်စကားစုဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ကို မိုးရေသိုလှောင်ရာကဲ့သို့ တင်စားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနိမိတ်က ဧလိယ၏သမိုင်းကို ညွှန်ပြနေပါသည်။ သူ့စကားအတိုင်းမိုးမရွာရဟု အာဟပ်မင်းထံပြောခဲ့သူဖြစ်သည် (၃ရာ ၁၇း၁)။ ၄င်းကို ယာကုပ် ၅း၁၇ က သူ့ဆုတောင်းအားအပြေပေးခြင်းဟု ဖေါ်ပြသည်။ “မိုးမရွာ”ဆိုသောစကားစုက ထိုသက်သေခံနှစ်ပါးတွင် မိုးခေါင်ရေရှားခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ ၄င်းတို့နှင့်ဆက်စပ်သောအရာ များကို ဖြစ်လာစေခြင်း စသည်အစွမ်းသတ္တိရှိကြသည်ဟု ပြောပါသည်။ “သူတို့ပရောဖက်ပြုစဉ်ကာလပတ်လုံး”ဟုပြောခြင်းက အ ချိန်ကာလကိုသာ ရည်ညွှန်းသည်မဟုတ်ပါ၊ သူတို့၏တန်ခိုးစွမ်း အားသည် သူတို့ဟောပြောခြင်းနှင့်အတူ နိမိတ်လက္ခဏာအဖြစ် ပါ လာခြင်းကိုလည်းပြောနေပါသည်။

“သူတို့သည် ရေကို သွေးအဖြစ်သို့ ပြောင်းနိုင်စွမ်းလည်းရှိကြသည်” ပထမ နိမိတ်က ဧလိယ၏သမိုင်းကိုရည်ညွှန်းသလို၊ ဒုတိယနိမိတ်က အီဂျစ်ပြည်ရောက် မောရှေ၏သမိုင်းကို သတိရစေပါသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်က ထိုသို့သော် ဓမ္မဟောင်းကာလ၏ ကြီးကျယ်သောပရောဖက်များကို ရည်ညွှန်းနေရသည်မှာ၊ ထိုစဉ်က မောရှေသည် ကမ္ဘာ့အင်အားကြီးနိုင်ငံလက်မှ အစ္စရေးတို့ကို ကယ်တင်သူအနေနှင့် ပေါ်လာခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဧလိယသည်လည်း အစ္စရေးတနိုင်ငံလုံး လမ်းမှားရောက်ချိန်တွင် ပေါ်လာသူဖြစ်သည်။ ဤသက်သေခံနှစ်ပါးသည်လည်း သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို တပါးအမျိုးသားများက ခြေဖြင့်နင်းခြေကြစဉ်တွင် ပရောဖက်ပြု(တရားဟော)ကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဒုတိယနိမိတ်ဖြစ်သော ရေအပေါ်ပြုချင်သလိုပြုနိုင်ခြင်းတန်ခိုးကို ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ရေကို ဖျက်ဆီးနိုင်ခွင့်၊ အဆိပ်ဖြစ်စေနိုင်ခွင့်၊ ထိုသို့ဖြင့် ရောဂါဘယမျိုးစုံ ပြန့်စေနိုင်ခွင့်တို့ဖြစ်သည်။

“သူတို့က ကမ္ဘာကြီးကို မျိုးစုံသော ပုလိပ်ရောဂါတို့ဖြင့်၊ သူတို့ကြိုက်သောအချိန်တွင်၊ နှိပ်စက်နိုင်သည်၊” ဤစကားစုက ကမ္ဘာကြီးအပေါ်တရားစီရင်နိုင်ခွင့်တန်ခိုးအားလုံးကို “မျိုးစုံသောပုလိပ်ရောဂါ”ဟု ခြုံ၍ပြောထားပါသည်။ သူတို့ထံ၌ပြည့်ဝသောအာဏာရှိကြောင်း “သူတို့ကြိုက်သောအချိန်တွင်”ဆိုသည့်စကားစုဖြင့် ဖေါ်ပြပါသည်။ ရောဂါဘယများဆင့်ခေါ်လျှက်ဒဏ်ခတ်ခြင်းသည် သူတို့လက်ထဲတွင်ရှိပါသည်။

၄။ ထိုသို့သော သာမန်ထက်ထူးခြားသည် တန်ခိုးစွမ်းအားများရှိကြ၍ လူအတော်များများက သက်သေခံနှစ်ပါးသည် သဘာဝလွန်လူသားများဖြစ်ကြမည်၊ ဥပမာ မောရှေနှင့်ဧလိယ (သို့) ဧနောက်နှင့်ဧလိယ ဟု ကောက်ချက်ချတတ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုသို့ထင်စရာမရှိပါ။ သက်သေခံနှစ်ပါးသည် “သံလွင်ပင် နှစ်ပင်”ဖြစ်ပါသည်၊ အသင်းတော်၏အမှုတော်ဆောင်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ကြီးကို ဆိုလိုပါသည်။ အတိတ်ကအသင်းတော်က ထိုတန်ခိုးများကို တကယ်ပင်ပိုင်ခဲ့ပါသည်။ ၄င်းကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း နှစ်ခုစလုံးကို ထောက်ခံနေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသင်းတော်၏သခင်ယေရှုက ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပေါ် ရှိသမျှသောတန်ခိုးအာဏာတို့ကို ပိုင်ဆိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းထဲပါသော တရားစီရင်ခြင်းများအားလုံးသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ဆုတောင်းများကို အပြေပေးသည့်အနေနှင့် ဖြစ်စေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သန့်ရှင်းသူ/ယုံကြည်သူ/အသင်းတော်က ထိုတရားစီရင်ခြင်းများကို ခေါ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များရောက်ချိန်၊ အန္တိခရစ်က အမျက်ဒေသထွက်လျှက်၊ သူ ၏နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြသချိန်တွင်၊ ဤအရာများသည် ရှင်းလင်းစွာထင်ရှားလာမည်မှာ သံသယဖြစ်စရာမရှိပါ။

××

ရောမ ၅း၁–၂၁ (ကျိန်းဘုရင်မူ)

၁ – ထို့ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရကြပါသည်။ ၂ – သူ့အားဖြင့် ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ထိုကျေးဇူးတော်ထဲသို့ ဝင်ခွင့်ရကြသည်၊ ထိုနေရာတွင် ငါတို့ရပ်တည်နေကြပါသည်၊ ထို့နောက် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်ကျက်သရေကိုမျှော်လင့်လျှက် ဝမ်းမြောက်နေကြပါသည်။ ၃ – ထို့မျှသာမကပါ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲများကြားတွင်လည်း ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြပါသည်၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းက တည်ကြည်ခိုင်မာခြင်းကို ထုတ်လုပ်ပေးသည်ဟုသိလျှက် ချီးမွမ်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ ၄ – ထို့နောက် တည်ကြည်ခိုင်မာခြင်းက ရင့်ကျက်ခြင်းကို ထုတ်လုပ်ပေးပါသည်၊ ရင့်ကျက်ခြင်းက မျှော်လင့်ခြင်းကို ထုတ်လုပ်ပေးပါသည်။ ၅ – ထိုသို့သောမျှော်လင့်ခြင်းက အရှက်မကွဲစေပါ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းသည် ငါတို့နှလုံးသားများ၌ ငါတို့ထံပေးတော်မူထားသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျယ်ပြန့်စွာသွန်းလောင်းတော်မူ၍ဖြစ်သည်။ ၆ – အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငါတို့သည် ခွန်အားမရှိကြချိန်၌ သင့်တော်သောအချိန်တွင် ဘုရားတရားမဲ့သူများအတွက် ခရစ်တော်အသေခံပါသည်။ ၇ – ဖြောင့်မတ်သူတဦးအတွက် အသေခံပေးမည့်သူ ရှားပါးလှပါသည်၊ သို့သော် ကောင်းသောလူတယောက်အတွက် အချို့တို့က အသေခံပေးရဲခြင်းမျိုး ရှိနိုင်ကောင်းပါသည်။ ၈ – သို့သော် ငါတို့သည် အပြစ်သားများဖြစ်နေကြစဉ်တွင် ခရစ်တော်ကို ငါတို့အတွက်သေစေခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သူ၏ချစ်ခြင်းကို ငါတို့ထံ ပြတော်မူပါသည်။ ၉ – ထို့မျှသာမကပါ၊ သူ၏အသွေးတော်အားဖြင့် ယခုချိန်တွင်ဖြောင့်မတ်ကြပြီဖြစ်ရာ၊ သူ့အားဖြင့် ငါတို့သည် အမျက်ဒေါသမှနေ၍ ကယ်တင်ခံရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ၁၀ ငါတို့သည် ရန်သူများဖြစ်ကြစဉ်၊ သူ၏သားတော် အသေခံခြင်းဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်ပြန်လည်သင့်မြတ်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ပြန်လည်သင့်မြတ်ကြယုံသာမက၊ သူ၏အသက်တာဖြင့် ငါတို့သည် ကယ်တင်ခံကြရဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၁၁ – ထို့မျှသာမကပါ၊ ငါတို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ထံ ဝမ်းမြောက်ကြပါသည်၊ သူ့အားဖြင့် ငါတို့သည် ယခုချိန်တွင် အပြစ်မှကြေအေးခြင်းကို ရရှိကြပြီဖြစ်သည်။ ၁၂ – ထို့ကြောင့် လူတဦးအားဖြင့် အပြစ်သည် ကမ္ဘာထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသကဲ့သို့၊ အပြစ်အားဖြင့် သေကြသည်၊ ထို့ကြောင့် သေခြင်းသည် လူသားအားလုံးထံသို့ဖြတ်သွားသည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အားလုံးအပြစ်ပြုကြ၍ဖြစ်သည်။ ၁၃ – (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပညတ်တော်များမရှိခင်ကပင် အပြစ်သည် ကမ္ဘာကြီးထဲ

တွင် ရှိနေ၍ဖြစ်သည်၊ သို့သော် ပညတ်တော်များမရှိလျှင် အပြစ်ကို မှတ်ယူ၍မရပါ၊ ၁၄ – မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သေခြင်းသည် အာဒံမှ မောရှေ
ထိအောင် အုပ်စိုးပါသည်၊ အာဒံ၏ကျူးလွန်ခြင်းပုံစံနှင့်တူညီစွာ အပြစ်မပြုကြသူတို့အပေါ်လည်း လွှမ်းခြုံပါသည်၊ အာဒံသည် နောက်လာ
မည့်သူ၏ပုံစံဖြစ်ပါသည်။ ၁၅ – သို့သော် ကျူးလွန်ခြင်းသည်သာ ထိုသို့ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ၊ အခမဲ့ပေးသောလက်ဆောင်လဲ ထိုသို့ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍သာ တဦး၏ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် အများသေကြရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ပို၍အကျိုး
များပါမည်၊ တဦးသောသူယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် အများထံသို့ ပေါလှိုင်နေပါသည်။ ၁၆ – ထို့အပြင် တဦးအားဖြင့် အပြစ်ပြုသည်နှင့် လက်
ဆောင်သည် မတူပါ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တရားစီရင်ခြင်းသည် တဦးအားဖြင့် အပြစ်ခံရာသို့ဖြစ်သည်၊ သို့သော် အခမဲ့ပေးသောလက်
ဆောင်မှာ အပြစ်ပြုသူများကို ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေပါသည်။ ၁၇ – အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍သာ လူတဦး၏ကျူးလွန်ခြင်း
ကြောင့် သေခြင်းသည်၊ တယောက်အားဖြင့် အုပ်စိုးသည်ဆိုလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလက်ဆောင်နှင့်မြောက်များစွာသောကျေးဇူးတော်များကို ရ
ကြသူတို့သည် ယေရှုခရစ်ဆိုသူတဦးအားဖြင့် ရှင်သန်ခြင်းတွင် ပို၍စိုးစံကြပါမည်။) ၁၈ – ထို့ကြောင့် တဦး၏ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် တရားစီ
ရင်ခြင်းသည် လူအားလုံးအပေါ်ရောက်ကာ၊ ပျက်ဆီးကြရသည်၊ ထိုသို့နှင့်အညီ တဦး၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် အခမဲ့ပေးသောလက်ဆောင်
သည် လူအားလုံးအပေါ်ရောက်ကာ အသက်ရှင်ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါသည်။ ၁၉ – အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတဦး၏မနာ
ခံမှုဖြင့် အများသည် အပြစ်သားများအဖြစ်သို့ ရောက်ကြရသည်၊ ထို့အတူ တဦး၏နာခံမှုဖြင့် အများသည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြပါ သည်။
၂၀ – ထို့အပြင် ကျူးလွန်ခြင်းပို၍များလာမည်အကြောင်း ပညတ်တော်ဝင်လာပါသည်။ သို့သော် အပြစ်ပေါလှိုင်သောနေရာတွင်၊
ကျေးဇူးတော်သည် ပို၍များပြားစွာ ပေါလှိုင်ပါသည်။ ၂၁ – အပြစ်က သေခြင်းတိုင်အောင် အုပ်စိုးသလို၊ ကျေးဇူးတော်သည်လည်း ဖြောင့်
မတ်ခြင်းမှနေ၍ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အုပ်စိုးမည်ဖြစ်သည်။